

Megkezdődött az őszi védelmi felülvizsgálat

*2009 őszén korán
indítottuk az ár- és
belvízvédelmi
létesítmények
évi rendszerességgel
esedékes ellenőrzését*

Néhány árvízvédelmi védvonalon e tudósítás írásakor már megtörtént az idegen kezelésű, árvízi védvonalat keresztező műtárgyak felülvizsgálata, jelenleg a saját kezelésű műtárgyak felülvizsgálata folyik.

A nemzetközi érdekeltsgű védelmi művek szemléje is megkezdődött. Szeptember 3–5. között Aradon zajlott le a román–magyar közös érdekű árvízvédelmi művek és belvízvédelmi rendszerek állapotát rögzítő, román területi közös szakértői felülvizsgálat, mely a Román–Magyar Vízügyi Egyezmény Árvízvédekezési Szabályzatának és Belvízvédekezési Szabályzatának megfelelően minden évben megtörténik.

A közös szemlén megtekintettük a szabályzat hatálya alá tartozó árvízvédelmi műveket: a Maros bal parti árvízvédelmi töltés Csanád–Felnak közötti szakaszát (0+000-65+900 tkm, összesen 65,9 km), a csanádi, a marosegresi 5-ös és 6-os, a perjámosi, a secusigiuni, múnóri és a német-szenpéteri gátórházakat és szertárat, a Maros jobb parti árvízvédelmi töltés Nagylaktól Sejtényig terjedő szakaszát (9+000-17+400 tkm), a sejtényi gátórházat és szertárat, a Maros jobb parti pécskai árvízvédelmi töltést 6,63 km hosszban, a pécskai gátórházat és szertárat, a pécskai és csanádi munkacsoportok székhelyeit, valamint a belvízvédelmi létesítményeket.

A Maros bal parti rendszer létesítményeit, az Aranka–Secusigiui, a Sânicolau–Saravale és Aranka–IV csatornákat, a csanádi, perjámosi, Satu Mare-i szivattyútelepeket, az Aranka főcsatorna helyreállítási munkálatait, majd a Maros jobb parti rendszer létesítményeit: a Sajtény és Nagylak közötti rendszer létesítményeit, a Sajtény I-es és II-es szivattyútelepeket, valamint a Pécska–Százazér határ közötti

Az iratosi szivattyútelep (A szerző felvétele)

rendszer létesítményeit, mint a Cutas-Mures, Cutas, Tiganca, dorobanti csatornákat a határszelvénytől a végszelvényig, a servitutei, cutasi, dorobanti és iratosi szivattyútelepeket.

Összességében megállapítható, hogy a megtekintett ár- és belvízvédelmi létesítmények állapota megfelelő, üzemképesek. A felülvizsgálatok során a szakértők nem tapasztaltak olyan jelenségeket, amelyek

az árvízvédelmi biztonságot, vagy a belvízvédelmi rendszerek üzemelését veszélyeztetnék. A védképesség javítására a felek közös uniós pályázatot kívánnak benyújtani „A Maros folyó árvízvédelmi fejlesztése a román–magyar közös érdekeltsgű területeken” és „Maros menti közös érdekeltsgű belvízrendszer fejlesztése” témában.

Priváczkíné Hajdu Zsuzsanna

Olimpiai bajnok lett Mira!

Lapzártakor kaptuk a hírt, hogy kollégánk, Biatovszki László lánya, Mira Taipeien (Tajvan) a 2009. évi XXI. nyári Siketlimpia női légguskás olimpiai bajnoka lett! A fantasztikus sportteljesítményhez a víziügyesek családja és lapunk ezúton is gratulál! A most 17 éves Mira az utánpótlás válogatottnak tavaly lett tagja, Heraklész bajnok kerettag szintén 2008 óta, s az idén válogatták be az ifjúsági olimpiai keretbe. Klubja a Szeged Városi Lövészklub, edzője Andrassy Árpád. Az olimpiai versenyszámok a következők voltak: 10 m légguska – 40 lövés; 50 m kisöbű sportpuska – 3 x 20 lövés; 50 m kisöbű sportpuska – 60 fekvő. Miráról édesapja írásában bővebben olvashatnak lapunk 4. oldalán. (A fotó Szalma Péter felvétele)

Ismerkedjünk az EU vízvédelmi politikájával!

Az EK környezetvédelmi politikájának fejlődése jól nyomon követhető. Az első akcióprogram keretében (1973–1976) először is a közösségi szinten jelentkező általános környezetvédelmi célkitűzéseket határozták meg.

A vízvédelem területén többnyire a vízszennyezést okozó anyagok listáját állították össze, valamint direktívákat fogadtak el az „ivóvíz kivételére szolgáló felszíni vizek minőségi követelményeiről” (75/440/EEC), a „fürdőzésre használt vizek minőségének biztosításáról” (76/160/EEC), és bizonyos „veszélyes anyagoknak a közösség vizeibe történő kibocsátásából származó szennyeződésekről” (76/464/EEC).

A második környezetvédelmi akcióprogram (1977–1981) céljai megegyeztek a korábbiéval, de itt már nagyobb figyelmet szenteltek a víz ésszerű felhasználásának is. Ebben az időben születtek a vízi élőlények védelmére hozott jogszabályok, valamint a felszín alatti vizekbe kerülő veszélyes és mérgező anyagok csökkenését szabályozó direktívák. Ezeket a direktívákat már határértékkel látták el és környezeti hatásvizsgálatokkal kívánták a célok eléréni.

A vízvédelem területén jelentősebb jogalkotásra az 1990-es évek elején került sor, miután a környezetvédelmi politika már önállóan létezett a közösség politikái között, és alapelveinek érvényesítése érdekében megteremtette szabályozó eszközrendszerét. Ebben az időben a vízhasználat minden területén irányelvet fogalmaztak meg, melyek közül kiemelkedő jelentőségű a települési szennyvizek tisztítására (91/271/EK) és a nitrátokra vonatkozó (91/676/EEC) irányelv, valamint az integrált szennyezés megelőzésére és szabályozására (IPPC) vonatkozó direktíva (96/61/EC9).

Minden irányelvet végre kell hajtani a csatlakozás időpontjáig, még akkor is, ha azok 2013-ra hatályukat veszítik. Példának okáért az első Vízyűjtő Gazdálkodási Tervben belül meghatározott környezetvédelmi célkitűzések legalább olyan szigorú minőségi normákat foganatosítanak, mint amilyenekre a Veszélyes anyagokról szóló irányelv végrehajtásához szükség van.

Tehát a jelenlegi irányelvek végrehajtása csak előfeltétele annak, hogy a tagországok megfeleljenek a VKI célkitűzéseinek. Az újonnan csatlakozott országoknak csatlakozásuk időpontjáig minden környezetvédelmi jogszabályt végre kell hajtaniuk. A társult országok azonban átmeneti szabályozást kérhetnek. A vízügyi jogsza-

2. rész

bályok tekintetében az új uniós tagországok minden olyan irányelv esetében átmeneti szabályozást kértek, amelyet a VKI 2013-ban hatályon kívül helyez. Az átmeneti időszakoknak köszönhetően az új tagországoknak több év áll rendelkezésükre, hogy végül megfeleljenek az elvárásoknak.

1995-ben az EU-t már az a szándék vezérelte, hogy a tagállamoknak és a tagjelölteknek egységes előírásokat tartalmazó Vízgazdálkodási Keretirányelvvvel egy új fejezetet nyisson a közösség vízgazdálkodási politikájában. Ennek a keretirányelvnek is a fenntartható fejlődést kell szem előtt tartania.

A bizottság 1997-ben kidolgozta a Keretirányelv-tervezetet (Framework Directive). Ez a tervezet a következő fő részeket tartalmazta: víz és vízgazdálkodási politika, fenntartható fejlődés, az Európai Közös vízgazdálkodási politikájának elvei, emissziós határértékek és környezetminőségi célok, zónák kijelölése, vízmenyiség, monitoring igények, jelentési kötelezettség, átláthatóság, a nyilvánosság bevonása, beszámolási kötelezettség, integrált vízkészlet-gazdálkodás, integrált vízyűjtő-gazdálkodási tervek, a szabályozások egyszerűsítése. A Keretirányelv elfo-

gadásáig 133 módosító javaslat született, amelyből 86-ot el is fogadtak.

A következő témakörök kerültek előtérbe a viták során:

A célok tisztább megfogalmazása. A veszélyes anyagok kibocsátásának folyamatos csökkentése és megszüntetése, azaz a veszélyes alkotóelemek egy generáción belüli csökkentését tűzték ki célul. Törekedni kell a vízvédelem kiterjesztésére, a természetben előforduló alkotóelemek háttérértékeinek közelítésére, valamint az ember által előállított szintetikus anyagok nullához közelítő értékeinek elérésére.

Alapvető célkitűzésként fogalmazták meg a talajvízben az antropogén szennyezések csökkentését, illetve az emberi tevékenységekből származó káros trendek visszafordítását. Mivel gyakran igen hosszú időtartamot írtak elő a talajvíz minőségének javítására, a bizottság azt javasolta, hogy külön írják elő, milyen időpontra belül kell elérni a megfelelő állapotot. A talajvízbe történő bevezetések előírásainak enyhítése. A Vízyűjtő-gazdálkodási Tervben és az intézkedési programban biztosítani kell a jó vízállapot megvalósítását. A víz nem kereskedelmi termék, hanem inkább az európai közösségek polgárainak öröksége, amelyet, mint ilyet, meg kell őrizni és védeni.

A tervezet előírta a vízállapotra történő hatások kiértékelését, többek között meghatározta a vízkivételekre vonatkozó kritériumokat. A környezeti hatások kiértékelése a 97/11/EK irányelv alapján a nagymértékű talajvízkivételekre és a vízelvezetésre, valamint a kisebb ilyen jellegű tervekre és öntözési tervekhez vonatkozik. A tervezet már kitért arra, hogy a tagállamoknak és a bizottságnak jelentéseikkel és a nyilvánosság bevonásával gondoskodnia kell az információk áramlásáról.

A VKI végleges verzióját az Európai Parlament 2000. október 23-án fogadta el. Az EU vízügyi politikájának eszköztára új és fontos eszközökkel egészült ki, ennek ellenére számos probléma merül fel:

- bonyolult derogációs viszonyok a környezetvédelmi célkitűzések terén – pl. „erősen bolygatott” vizek;

- végrehajtási problémák, amelyek részben a jogi bizonytalanságnak köszönhetőek – pl. a jelenlegi vízügyi jogszabályok hatályon kívül helyezése előtti és utáni helyzet;

- fontos döntések halogatása – pl. a felszín alatti vizek minőségének osztályozása, vagy a felszíni vizekre vonatkozó környezetvédelmi minőségi normák és kibocsátási határértékek meghatározása.

Újra szedtük a szemetet

Egy magánszemély, Illés Tibor kezdeményezése volt a „Tiszta Tisza-partot!” szemétszedési akció, melynek keretében – támogatók segítségével – szeretne volna megtisztítani a Tisza-part szegedi belvárosi szakaszát. Ehhez a kezdeményezéshez az elsők között csatlakozott az Atikővízig.

Az igazgatóságnak bár nem feladata a belterületi közcélú folyószakaszok megtisztítása a kommunális hulladéktól, de mint „környezetvédelmi” igazgatóság, a lehetőségeihez mérten támogatja a szegedi Tisza-part takarítására vonatkozó civil kezdeményezéseket. Így ezt az akciót.

A szemétszedésre 2009. szeptember 1-én nyílt lehetőség.

A „vizes” vízparti részeken a szemét összegyűjtését, a takarításban résztvevők védőkesztyűjét, a konténereket és a szemét konténerekbe szállítását az Atikővízig biztosította. A megjelent mintegy ötven önkéntes munkálkodásához a szakmai felügyeletet Szegedi Szakasz mérnökségünk vezetője, Sági János adta.

Az akció sikeres, példaértékű, az ötletgazda a megtisztított területet a szegedi halfesztivál idején adta át a városnak. (Fotók: Schilsong János)

Ismerkedjünk az EU vízvédelmi politikájával! (2.)

Elmondható, hogy a VKI kétszintű megközelítést alkalmaz, azaz nemzeti vagy közösségi szinten koordinál, illetve konkrét irányelvek és intézkedések meghozatalát későbbi közösségi szintű döntésekre hagyják. Ennek következtében a VKI sikere erősen függ az EU jogszabály-alkotási bürokráciájától és a szakmapolitikai közös akartól. A VKI céljainak hatékonyságát erősen veszélyezteti a végrehajtás és az alkalmazás hiánya, vagy elégtelen volta. A két fő ok, hogy a vízügyi ágazat komoly humán és pénzügyi erőforráshiányban szenved, valamint a meglévő jogszabályok beillesztése az EU-politikába néhol ellentmondásos és hiányos.

A szakmai szervezetek támogatásához további pénzügyi forrásokra van szükség, ugyanakkor ezen szervezeteknek rangsorolniuk kell részvételeik és fellépéseik fontosságát.

A pénzügyi források szűkös voltán segít az INTERREG IVC együttműködési program, illetve a Határmenti Együttműködési Programok.

Az összes érdekelt szereplő bevonása, részvételének biztosítása, valamint a politikai döntéshozók politikai szándéka együttesen szükségesek a VKI céljainak megvalósításához.

(Folytatása következik.)

Frank Szabolcs

Bemutatók: Kohn Sándor

Kohn Sándor vagyok – immár nyolc hónapja az igazgatóság Szegedi Szakasz mérnökségének árvízvédelmi ügyintézője.

Szegeden születtem 1985-ben. Általános iskolai tanulmányaimat a Felsővárosi Általános Iskolában végeztem, majd onnan jelentkeztem a Széchenyi István Gimnázium és Szakközépiskolába. 2004-ben felvételt nyertem a bajai Eötvös József Főiskola műszaki fakultására.

A diploma megszerzése után Hódmezővásárhelyre, a CSOMIÉP Beton- és Meliorációs Termékgyártó Kft.-hez kerültem ágazatvezető beosztásba. Még a próbaidőm alatt kaptam a megkeresést, hogy van egy álláslehetőség a vízügyi igazgatóságnál.

Örömmel elvállaltam. Olyan munkakörbe kerültem, amit tanultam, amit szívesen végzek.

Szabadidőmben általában horgászni szeretek, bár sajnos, már egy jó ideje nem volt rá alkalmam. Remélem, hasznos munkatársként még sok időt tölthetek el a vízügyi szolgálatnál.

Fotó: Szalma Péter

Olimpiai bajnok lett Biatovszki Mira!

Ezzel gyakorlatilag egyidőben Mira korai hallásfejlesztése is elkezdődött a Bécsi úti Siketek Iskolája szurdo pedagógusainak irányítása alatt. Mira ötéves korától hét-éves koráig ebben az iskolában végezte a bentlakásos iskolaelőkészítőt, míg végre beintegrálhattuk a halló iskolai rendszerbe Csongrádon.

Nagyon jól esett hallani, hogy a kollégák a vízügyes család tagjaként tekintik Mirát, örülnek sikereinek, szurkolnak neki, igazán köszönöm mindenkinek. Cserébe egy kis személyes epizóddal szolgálhatok, amely olyan jólesően emlékezetes számomra, és talán jól érzékelteti is azt a sokat emlegetett és méltán híres vízügyes közösségi szellemet, amely többször megérintett pályafutásom során.

A Mira sikereihez vezető út több ágon is kötődik Szegedhez. Már egyéves kora előtt felmérték súlyos hallásvesztését a Gyermekklinika szakorvosai, és az akkori legkorszerűbb hallókészülék beszerzésével indították el őt a hallástanulás útjára.

Hosszú és könnyes út vezetett Mirának a csongrádi általános iskoláig. Egy alkalommal Mira bent volt velem a Csongrádi Szakasz mérnökségen, és az asztalom körül tett-vett, várva, hogy induljunk hazafelé, amikor belépett a szobába Hajdu szakasz mérnök úr. Kicsit beszélgetett a munkatársakkal, aztán Mirához fordult és barátságos, várakozó hangon megkérdezte: hogy hívnak téged, kislányom. Csönd támadt a szobában, de egy pillanatnyi várakozás után elhangzott a halk, jól érthető válasz: „Biatovszki Mirának”. Négyéves lehetett ekkor, és úgy láttam, nem csak én konstatáltam magamban elégedetten: nem

Fotó: Biatovszki László

volt hiábavaló az eddig végzett munka a hallástanulásban.

2010-ben is olimpiai szereplésre készül Mira – ezúttal az épek között, a Szingapúrban megrendezendő I. Ifjúsági Olimpia a fő cél. Előtte azonban még fontos versenyek vannak, légfegyveres EB Norvégiában, világbajnokság Németországban. A kontinensviadalokon és világversenyeiken a junior puskás válogatottban két Biatovszki szokta képviselni Magyarországot, Máté fiam (őt a légpuskások EURanglistáján jelenleg a magyar felnőttek közül csak Sidi Péter előzi meg) és Mira. Szerintem még hallunk eredményeikről.

Biatovszki László

Duna-nap a Szigetközben

A június 29-i Nemzetközi Duna-nap keretében kétnapos ünnepi programsorozat kezdődött a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium és a Szigetközi Természetvédelmi Egyesület szervezésében 2009. június 26-án Dunaszigeten.

A program első napja Szabó Imre környezetvédelmi és vízügyi miniszter köszöntőjével indult a dunaszigeti tájközpontban. A nyitóeseményen jelen volt dr. Tóásó Gyula, a SZITE elnöke, Tóth István, Dunasziget polgármestere, dr. Tóth Tiborné országgyűlési képviselő, Philip Weller, az ICPDR (Nemzetközi Duna Védelmi Bizottság) igazgatója, Olga Srsnova, az ICPDR szlovák elnöke, valamint Nagy Andor, az Országgyűlés Környezetvédelmi Bizottságának elnöke is.

A köszöntők után előadásokat hallhattak az érdeklődők „A Duna, a mi közös folyónk – Patakok, folyók, vízgyűjtő” (előadók: Kóthay László vízügyi szakállamtitkár, dr. Váradi József főigazgató, Vízügyi és Környezetvédelmi Központi Igazgatóság, Janák Emil igazgató, Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság), valamint „A Duna, mint természeti tengely – A tokok élőhelyének megóvása” címmel (előadók: Pannonhalmi Miklós, Láng István, dr. Rónyai András).

Az előadások után Szabó Imre környezetvédelmi és vízügyi miniszter, Kóthay László vízügyi szakállamtitkár, az ICPDR képviselői, Nagy Andor elnök és a felkért vendégek kecségeket telepítettek a Zátonyi-Dunába.

Mindeközben megkezdődött a vízügyi igazgatóságok hal-ételfőző versenye is. A déli órákra már rotogott a hallé, sült a halhús. A vízügyi igazgatóságok dolgozói bizonyították, hogy nem csak a vízhez, hanem a halakhoz is nagyon értenek.

Különböző halak változatos elkészítési móddal készültek a főzőversenyen. Sűrögtek-forogtak a csapatok a bográcsok és sütőlapok körül, valamint sűrűn látogatták egymás főzőhelyét, ta-

paszlatokat cserélni, illatokat szimatolni, praktikákat ellesni.

Az Atikövízig csapatának leleményességén is volt mit ellesni. Az ízletes alaplevet, a kifilézett, befűszerezett hal-szeleteket – Török Gábor kollégánk közreműködésével – már előre elkészítve, lefagyaszttva szállítottuk a helyszínre.

Így más dolgunk nem akadt, csupán megvárni, hogy felengedjen a lassú tűzön az alaplé. Közben

volt időnk megkóstolni a székesfehérvári viziges alkalmi szakácsok ízletes, füstölt halételeit, és megcsodálni a pécsi kollégák botra nyársalt, parázson füstölt halkülönlegességét.

Az alaplevünk kiengedése után már csak gondosan követnünk kellett szakértő gátőr kollégánk pontos, aprólékos „műszaki leírását”. Ennek eredményeképp rendkívül rövid idő alatt, nagyon zamatos, mutatós szegedi halászelevet készítettünk. A szemközt szintén hallevet készítő, gyötrelmek közepette passzírozó gyulai kollégák csodálkozva is néztek ránk, hogyan sikerült ilyen gyorsan elkészíteni a finom, paprikától pirosuló ételünket. Kérem szépen, aki tud, az tud...

A halételek elkészültével nekiülhetett minden résztvevő a saját – és a kollégák – főzvények fogyasztásához, körbekerüléséhez. Bár a főzőverseny eredményéről nincsen információnk, de hiszszük, hogy a leleményesség versenyét az Atikövízig nyerte meg a Duna-napon. (A fotó a szerző felvétele) **Nagyszöllősi Nóra**

Szegedi halászelev készülő

Fiatalok találkozója a vízügyi szolgálat vezetőivel

Szeptember 21-22-én tartották a kövízgek fiatal szakembereinek találkozóját. A rendezvény célja: ismerkedés a vízügyi szolgálat történetével, vezetői és szervezési tapasztalatokkal és módszerekkel, a szolgálat előtt álló feladatokkal.

A találkozóra a Kisköre–Tokaj közötti kétnapos hajóúton, a Füred tanyahajó fedélzetén és Tokajban, az Ékővízig védelmi központjában került sor. Az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságot Sári Csaba, szintén fiatal kollégám és jómagam képviseltük a találkozón.

Reggel fél négy körül indultunk Kiskörré Kemény László kollégánkkal, s röpké három óra múlva érkeztünk meg. Kis reggeli után már a szakaszmérnökség épületében találtuk magunkat, ahol Fejes Lőrinc szakaszmérnök adott nekünk tájékoztatást a Kiskörei Vízlépcső üzemeltetéséről, múltjáról, jelenjéről, jövőjéről.

Tíz órakor futott ki a Füred a kikötőből, de mivel a tanyahajó önálló motorral nem rendelkezik, ezért a Jégvirág VIII. jégtörő hajó adta a „meghajtást”.

Kis ideig gyönyörködhattünk a csodálatos Tisza-tóban, majd a hajó szalonjában gyűltünk össze, ahol Lovas Attila, a Kötikővízig igazgatója üdvözölt minket. A délelőtt további része a résztvevők rövid bemutatkozásával telt. Érdekes, hogy többen nem a vízügyi pályán kezdtek, volt, aki két hónapja és volt, aki nyolc éve dolgozik valamelyik kövízignél. Dr. Szlávik Lajos elégedetten nyugtázta, hogy a résztvevők közel fele Baján végzett.

Az ebéd elfogyasztása után kis pihenő következett, majd kezdetét vette a délutáni 3-szor egyórás konzultációs blokk. Itt jöttek a „nagyöregek” és a „kisöregek” – a hátuk mögött lévő több tíz éves tapasztalattal.

Fejér László nyitotta a blokkot a vízügyi szolgálat történetének három nagy korszaka, Kvassay Jenő, Sajó Elemér és Dégen Imre munkásságának ismertetésével. Hallhattunk több személyes élményt is Dégen Imréről.

Fejér Lászlót követte az idén 80 éves dr. Orlóci István, aki a Tervezés a vízgazdálkodásban címmel tartott igen részletes előadást, melyet személyes tapasztalataival és példákkal fűszerezett.

Orlóci Pista bácsi elgondolkodtató előadása után dr. Nagy István a vízkárelhárítási vezetési-szervezési tapasztalatokról tartott igen tartalmas előadást – sok, védekezéskor kialakult helyzetet megemlítve példaként, valamint az előre felkészülés fontosságát hangsúlyozva.

Az aznapi utolsó előadás alatt megérkeztünk Tiszaújvárosba, ahol megkezdődött a kikötés, majd az egyik helyi vendéglátóhelyen elfogyasztottuk vacsoránkat.

A második nap is korán indult, hétkor már mindenki talpon volt, horgonyt fel, indulás Tokajba. Közben tartalmas reggeli a szalonban, majd a betervezett 2-szer egyórás konzultációs blokk következett.

Először Láng István tartott előadást a vízkárelhárítási szakterület kiemelt feladatairól, majd őt követte Jakus György, aki a vízügyi szolgálat nagy projektjeiről tájékoztatta a résztvevőket.

A második előadás vége felé a hallgatóság időnként kifelé tekintgetett, mert a horizonton feltűntek a tiszalöki vízlépcső körvonalai.

Tiszalökön zsilipeléskor a felvízszintet elérve a zsilipablákat zárva tartották, mert kikötöttünk, hogy megtekintsük a vízlépcsőt és az Arborétumban lévő Vásárhelyi-emplékművet.

Ebédet a hajón kaptunk, miközben egyre közeledünk Tokajhoz és az utolsó 2-szer egyórás blokk megtartásának helyszínéhez. Papp Kálmán a nemzetközi vízügyi együttműködésre hívta fel a

figyelmet és megosztotta velünk a tapasztalatait. Zárásként dr. Szlávik Lajos az „Olvassunk és írjunk szakirodalmat” mozgalmat népszerűsítette, kiemelve ennek fontosságát.

Három órakor kikötött a Füred Tokajban a védelmi központ előtt. Itt csatlakoztunk a már ott várakozó szegedi csapathoz, Borza Tiborhoz és Keller Péterhez, akik a másnapi folyamatos bejárásra jöttek. Mivel a kikötés időpontjában egyben igazgatói értekezletet tartottak, így volt egy kis időnk megcsodálni a tájat és megkóstolni a remek tokaji borokat.

Hat órakor összeültünk a védelmi központ nagytermében, ahol lezajlott a vízügyi szolgálat vezetőinek beszélgetése a fiatal szakemberekkel. A résztvevők között ott volt Kóthay László, Láng István, Holló Gyula, dr. Szűts Korinna, dr. Váradi József, a kövízgek igazgatói és a kétnapos hajóút meghívottjai is.

Sajnos, a tervezett program csúszott egy órával, így nem vártuk meg a vacsorát, hanem dr. Dobi László igazgatónkkal és Sáfár Istvánnal elindultunk hazafelé – teljesíteni a még előttünk álló, 330 km-es Tokaj–Szeged távot.

Ezúton szeretnénk megköszönni a Kötivízignek, az Ékővízignek, a szervezőknek a munkájukat és az Atikővízignek a lehetőséget, hogy részt vehettünk ezen az igen jó hangulatú találkozón.

(A fotók a szerző felvételei)

Tóth Szabolcs

XVI. MHT Ifjúsági Napok Baján

A Magyar Hidrológiai Társaság (15 év kihagyás után) tavaly Siófokon rendezte meg a nagysikerű XV. MHT Ifjúsági Napokat. Nem is volt kérdés, hogy idén lesz folytatás. Így szervezték meg szeptember 3–4-én Baján az Eötvös József Főiskolán a XVI. Ifjúsági Napokat.

A reggeli regisztráció után tíz órakor kezdődött a plenáris ülés a főiskola új, nagy előadójában. Az ülés kiemelt témája a Duna volt. A nyitó plenáris ülésen – dr. Szilávik Lajos főtítkárnak megnyitóját követően – az Ifjúsági Napok résztvevői három szakmai előadást hallgattak meg.

Fejér László emelt ki szemelvényeket a Duna magyarországi szakaszának szabályozási történetéből. A történeti áttekintés után Rab Ferenc az Alsó-Duna-szakasz időszerű vízgazdálkodási problémáit ismertette a hallgatósággal. A plenáris ülés zárásaként Tamás Enikő tartott érdekes előadást Gemenc természeti és vizes élőhelyeinek rekonstrukciójáról.

Délután párhuzamosan két „esettanulmányok” szekción (Vízgazdálkodás és környezetvédelem, valamint Hidraulikai modellezés) vehettek részt az érdeklődők.

Míg az első szekción többféle témájú előadást hallhattunk részint tapasztaltabb, részint szárnypórbálgató fiatal kollégáktól, addig a második szekcióban a hidrau-

likai modellezésben szerzett tapasztalatokat osztották meg az előadók a közönséggel. Az első nap méltó zárásaként a szervezők az ifjúságra tekintettel egy kis mozgást, „Szabadidőprogram” név alatt szerveztek bowling-, biliárd- és csocsóversenyt a mintegy 100–110 résztvevőnek. A mozgás után már mindenki várta a baráti találkozót, ami a versenyeik eredményhirdetésével kezdődött.

(Itt jegyezném, meg hogy e sorok írójának „LNV” fantázianeveű bowling csapata egy bajai és egy szarvasi kollégával a hatodik, míg csocsóban a szarvasi kollégánál az impozáns 3. helyezést érte el.)

A jó hangulatú, baráti találkozó kötetlen beszélgetésbe ment át és az idő elteltével először a másnapi előadók, majd szép lassan az egész csapat visszaindult a szállására.

A második napon – a már említett két szekció témáját folytatva – hallhattunk érdekes előadásokat. E két nap alatt a főiskola aulájában poszterkiállítást rendeztek, a poszterek számának növekedéséhez a szervezők nagy reményt fűznek.

A záró plenáris ülés előtt még le lehetett adni szavazatunkat (szekciónként) a legjobb előadásra és a legjobb poszterre is.

Zárásként Láng István fősztályvezetőt (KvVM) hallhattuk, aki a vízügyi szolgálat legfontosabb időszerű feladatairól,

míg az öt követő Reich Gyula tagozati elnök (Magyar Mérnöki Kamara) a tervezői és szakértői hivatásgyakorlás feltételeiről tartott előadást a közönségnek.

A zárzó és a nyertes előadó/plakát díjazása után a szervezők egy búcsúüzenetbe invitálták a résztvevőket.

Jövőre megint Siófokon lesz a XVII. MHT Ifjúsági Napok.

Ezúton szeretném megköszönni az MHT-nek és a szervezőknek a munkájukat és az Atikövízignek a lehetőséget, hogy részt vehettem ezen a rendezvényen és találkozhattam fiatal kollégákkal.

Tóth Szabolcs

Tóth István emlékére

Egy életen át...

Tóth István (sz.: 1927. május 30.) 14 évesen került a vízügyisek nagy családjába. Szorgalmas munkájával, tanulmányai sikeres elvégzésével, a ranglétrát végigjárva lett az igazgatóság megbecsült dolgozója, vezetője.

Szaktanácsként elvégezte az Állami Vízmesteri Iskolát, a Szegedi Építőipari Technikumot, a Felsőfokú Vízgazdálkodási Technikumot és a BME Vízgazdálkodási Főiskolát is.

Dolgozott technikusként, építésvezetőként, csoportvezetőként, 1971-től pedig nyugállományba vonulásáig (1987. május 31.) az építési osztály vezetője volt. Társadalmi tevékenységet évtizedekig a szakszervezeti mozgalomban, valamint a sport területén fejtett ki.

Mindannyian barátságos és segítőkész, őszinte embernek ismertük meg. Gazdasági és társadalmi munkája elismerésül számtalan elismerés és kitüntetés birtokosa lett.

A Szegedi Vízügyi SE alapító tagja, évekig az SE elnökségi tagja volt.

Pista bátyám „anekdotázó”, jókedélyű emlékedet megőrizzük!

Kurucz Gyula

Dr. Erdei Miklósné Cselédes Ágnes (1943–2009)

1961-ben lett az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóság, majd az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság dolgozója. Első beosztása az igazgatási osztályon adminisztrátor volt. 1972-től 1984-ig a tanácsai és társulati osztály, majd a vízrendezési és társulati osztály adminisztrátora, később előadója. 1984-től a titkárságon dolgozott, mint ügyintéző – nyugdíjba vonulásáig, 2002-ig. Munkáját minden beosztásában nagy szorgalommal, kötelességtudattal, közmegegyeléssel végezte. Példamutató magatartásáért munkatársai és vezetői minden beosztásában tisztelték, szerették. Számtalan elismerés tulajdonosa. 1998-ban az igazgatóság dolgozóiból választott kuratórium az Alsó-Tisza vidékért kitüntetést adományozta részére.

2000-től 2009-ig a Magyar Mérnöki Kamara szegedi elnökirodájának volt a munkatársa. Személyesen nagyon kevesen, de telefonon és más módon szinte az egész kamara ismerte. Mindenkinek segített, válogatás nélkül minden feladatot magas színvonalon megoldott, kiváló összekötőnek bizonyult a szegedi iroda és a budapesti központ között. Munkájával nagyba hozzájárult, hogy a szegedi állandó lakhelyű elnök munkája zökkenőmentesen épüljön be a budapesti központ tevékenységébe. Emlékét megőrizzük!

Dr. Kovács Gábor

Kenutúra – lelkesen és sóhajokkal

Halasztásra kényszerült az idei kenutúrát szervező Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság. Az első elhatározás szerint június 23–25. között lett volna a harmadik vízitúra. Azonban a nyár eleji időjárást jellemző esőzéseknek köszönhetően áradásnak indultak a győri igazgatóság területén lévő folyók, így a kenutúra helyszínéül szolgáló Mosoni-Duna is. A kollégák árvízvédekezési készsége miatt a túra időpontja elhalasztódott. Az „esőnapokat” végül 2009. július 28–30-ában jelölték ki.

A háromnapos túra Rajkától, a Vighzsilipről kezdődött és a győri Aranypartig tartott. A rendezvény az „Evezz a Szigetközért” jelmondat jegyében zajlott. A nagyszabású vízitúra célja az volt, hogy felhívja a figyelmet a Szigetköz természeti értékeire, a területen tervezett beruházásokra, valamint az ott található műtárgyakra. A 110 km-es kenutúrán az Atikóvíz is képviseltette magát, négy lelkes dolgozóval.

Az első napi túra hossza 36,5 km volt. Reggeli, regisztráció, balesetvédelmi tájékoztató, túravezetői tájékoztató előzte meg a vízreszállást, valamint Kóthay László vízügyi szakállamtitkár és Janák Emil, a győri kövízigazgatója tartott ünnepi beszédet a megjelent több mint száz vízügyesnek, zöldhatósági, nemzeti parkos résztvevőnek.

Az első szakaszon sokan még csak ismerkedtünk a kenu és a lapát használatával. Voltak, akik hamar belejöttek a lapátolásba, de borulás is akadt, ami a folyó viszonylag nagy sodrásának is betudható volt. A bemelegítő néhány km után már mindenki uralta a csónakot. Az egész napos evezést két rövid megállás szakította meg. A pihenők rövidek, de tartalmasak voltak mindhárom napon, hiszen a frissítők mellett érdekes szakmai előadásokat is hallhattunk. Az első napi túra a Mosoni-Duna duzzasztójánál sátorállítással, tábor-tűzzel ért véget.

Eligazítás (fölső kép) és a résztvevők

A második napnak nagy sóhajok kíséretében álltunk elébe, hiszen a leghosszabb, 42 km-es táv várt ránk. Az energiát adó reggeli és a sátorbontás után lassan vízre kerültek a kenuk. A mintegy hat órás víziút alatt időnként fáradt, lanyha csapkodásba fulladt az evezés, de a holtpontokon átsegített minket a Mosoni-Duna tájának szemet gyönyörködtető látványa. Szemtánú lehetünk gazdag élővilágának; hol a partot övező növényzetét, hol a folyót és a minket körülrepkedő rovar- és madárvilágát csodálhattuk. Időnként még potyautast is szállítottunk hajónk orrán, egy-egy türkizkék színű szitakötő „személyében”. A

lemaradt hajósoknak pedig vadkacsák „drukkoltak” hangos hápogással a partról.

Az igen fárasztó nap után a lipóti termálfürdőben lazíthattunk, előkészülve a harmadik nap majd 26 km-es útjára.

Az utolsó napon a már jól begyakorolt sátorbontás után Dunaszentpálon csónakba szállt és nekiindult az utolsó kilométereknek a már kissé elgyötört társaság. Az előző két naphoz hasonlóan két megálló beiktatásával vittük véghez a távot.

Győr városába a csónakok egymást bevárva, egy karavánban érkezett meg a vízügyes kenus csapat. Helyi látványosságként hatottunk a vízzen, hiszen kenuk lepték a vízfelszínt, ameddig csak a szem el látott. Végzőként – az utolsó utáni erőfeszítésekkel – még körbevezettük a győri Radó-szigetet, majd az Aranypartnál végleg letettük a lapátot.

A fáradtság ellenére nagyon szép, élvezetes három napot tudhatott magáénak az, aki részt vett a szigetközi túrán. Remek volt az időjárás, a hangulat, s nem utolsósorban a szervezés, amiért ezúton is szeretnénk gratulálni és köszönetet mondani a győri rendező kollégáknak! (A köszönettel közölt fotókat társvízies kollégáink bocsátották a Vízpart rendelkezésére.)

Nagyszöllösi Nóra

Hidrometeorológiai helyzet

2009 augusztusában a rendelkezésre álló adatok szerint a lehullott csapadék mennyisége 82,3 mm (Kurcatorok g.h.) és 14,9 mm (Szivágy g.h.) között alakult.

A működési területünk délkeleti részén volt a leghevesebb a csapadéktevékenység. A területi átlagérték 40 mm, amely 9 mm-rel (18 százalékkal) volt kevesebb az augusztusi sokéves átlagnál.

Az augusztusi hőmérséklet 11°C és 36°C között alakult, a területi átlagérték 23,3°C volt, ami 2,2 fokkal magasabb az augusztusi sokéves átlagértékeknél.

A napi max. és min. hőmérsékletek szinte végig, az egész hónap folyamán meghaladták a sokéves átlagos napi max. és min. hőmérsékleteket. A napos órák száma kiemelkedően magas volt augusztusban, az eltérés +23 napos óra.

A folyók vízjárásáról elmondható, hogy folyószakaszainkra augusztus hónapban árhullámok nem érkeztek, a vízállás a kisvízi mederben maradt egészen a hónap végéig, kivéve a Hármas-Köröst, amely duzzasztott állapotban volt.

Talajvízállási megállapításaink:

Augusztusban működési területünk legnagyobb részén csökkent a talajvízkészlet. A különbségértékek jellemzően a 0–25 cm-es osztályközbe sorolhatók. Egyes körzetekben nagyobb különbségértékek is előfordultak.

Kisebb (0–25 cm) talajvízszint-emelkedés jelentkezett a Tiszántúlon kisebb körzetekben. A rendelkezésre álló adatok szerint országos területi átlagban 2009 augusztusában a síkvidékek talajvízszintje a 2009. július havi értéknél ~20 cm-rel alacsonyabb volt.

A Duna–Tisza közén 200 cm-t meghaladó talajvízszint-süllyedés a hátság déli területén jelentkezett.

A 100–200 cm közötti a Körös–Maros köze északnyugati térszínein kisebb kiterjedésben, a Körösök vidékén mutatkozott.

50–100 cm közötti eltérés alakult ki a Duna–Tisza közén, az alacsonyabb tengerszint feletti magasságú térszíneken a Körös–Maros köze nyugati felén.

50 cm-nél kisebb eltérés mutatkozott a Maros hordalékkúpja peremén. A viszonyítási időszaknál magasabban helyezkedett el a talajvíztükör, (0–50 cm) eltérés mutatkozott a Maros hordalékkúpján.

A talajvízszint a síkvidékek területi átlagában augusztusban az 1971–2000 közötti időszak augusztus havi átlagértékénél ~55 cm-rel alacsonyabban helyezkedett el.

Ami a talajnedvességet illeti: 2009. augusztus 31-én működési területünk túlnyomó részén a talaj legfelső (0–20 cm-es) rétegének nedvességtartalma az egy hónappal korábbi állapothoz képest általában ma-

gasabb volt. A jellemző telítettségi értékek az Alföldön 50–70 % között alakultak, de főleg az Alföld középső részén és egyes északabbra eső körzetekben csak 35–50 % között telítettség volt jellemző.

A 20–50 cm-es talajréteg nedvességtartalma augusztusban számottevően csökkent. A hónap utolsó napján a síkvidékek területi átlagában az 15–30 % közötti telítettségi értékek voltak jellemzők. Az 50–100 cm-es talajréteg nedvességtartalmát augusztus végén – számottevő területi különbségek nélkül – az Alföld területén a 25–35 % közötti telítettségi értékek jellemezték.

A belvízhelyzet kedvezően alakult, közvetlen csapadékhatóból származó belvízelöntés a hónap folyamán nem fordult elő.

Kiss Csongor

Új erdei sétány a Tisza-parton

Megszépült a Bertalan-híd melletti erdősáv, amit 2009. augusztus 28-án adott át a város. Az elhanyagolt ösvényt egy csónakház tulajdonosa rakatta rendbe: elszállították a szemetet, ritkították a bozótot. Az eddig hajléktalanok lakta, illegális szeméttel borított hullámtéri ösvényen most már bárki tiszta, szép környezetben, nyugodtan sétálhat, biciklizhet. Az új sétányt Szentgyörgyi Pál, Szeged alpolgármestere és dr. Dobi László, az Atikövizig igazgatója adta át.

VÍZPART

Az Alsó-Tisza vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság lapja
Megjelenik negyedévente

Szerkeszti: a szerkesztő bizottság

Elnöke és felelős kiadó:

dr. Dobi László

Felelős szerkesztő: Pálffy Katalin

Szerkesztők: Nagyszöllősi Nóra,

Priváczi Kiné Hajdu Zsuzsanna

Szerkesztőség: H-6701 Szeged, Pf.: 390

6720 Szeged, Stefánia 4.

Tel.: 36/62/599-599; Fax: 36/62/599-555

E-mail: n.nora@atikovizig.hu

Nyomás: „NORMA” Nyomdász Kft.,
Hódmezővásárhely

F.: ATIKÖVIZIG
6720 Szeged, Stefánia 4.
6701 Pf. 390

DÍJ HITELEZVE
SZEGED I.
Megyei Postahivatal
6701

NYOMTATVÁNY